

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Consideratio Pro Quarta Die. De Lectione Spirituali, Concione &
Communicatione cum Patre spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

C O N S I D E R A T I O
Pro Quarta Die.

De Lectione Spirituali, Concione &
Communicatione cum Patre
spirituali.

Triplicem hic tibi modum propono, quo
DEUS, humanum usus operam, plerumque; nos
instruct. Initium a lectione spirituali faciamus.
Quailam ratione obire soles: an ea, qua par-
erit, ut obires certum tempus, quod illi im-
pendas, feligis? Tamne industrie illi vacas, ut
tu quidem ignavia illam non negligas? Tan-
tumne tibi est otium, ut illi quotidie medium, aut
quartam certe horae partem consecres? Quid
hic super re spiritualis Pater judicat?

2. Nunquid faciliter tecum ipso dispensas,
blande tibi persuadens, non usque adeo necessa-
rum tibi esse librorum ejusmodi usum tam
frequentem: multum sancte, si mihi voles crede-
re, deciperis: si quid enim habes scientiarum spi-
ritualium, non nisi speculativa illa erit; ergo ut
practicam adipiscaris, ea, quae hanc in te pro-
movent, legas necesse est. Si vero ruditis adhuc
et longe major legendi te urget necessitas, ut il-
lustretur intelligentia. Divinum certe, quod
im-

CON-

implorare , & sperare debes, lumen opportunitatis
indigentia tua mederi noverit.

3. An absque ullo librorum discrimine
quidlibet tibi obvium legendum sumis ? an prudenter
hac super re exquiris, & sequeris consilia ? Certè non omnis omnem stomachum fo-
vet, ac nutrit cibus. Quid tibi sit opportunius
magisque necessarium, expende. Et si hunc quod
dem annum in certæ cujuspiam virtutis acqui-
rendæ studio decrevisti ponere, etiam lectio
spiritualis ad hoc propositum ut te juvet, vide
Consule hoc in negotio oraculum tuum.

4. Selige, quem totum semel, atque etiam
iterum evolvas, commodum rebus tuis librum
hoc enim consultius tibi erit, quam si per multos
sine discrimine vagatus illud ex singulis de-
cerperis, quod arridebit, vel ad propositum tuum faciet. Nam si tuam duntaxat delectationem
quæsieris, nihil proficies ; si vero plura ad
eundem propositum tibi finem collegeris, studium
ex lectione tua spirituali fieri.

5. Vita curiositatem in indagandis subtili-
tibus, quæ legenti quandoque futuræ sunt.
Fuge doctrinæ novitates, liber enim asceticus
mentis alimentum debet esse, ergo salutare utique.
Et proinde neque avidè nimium lege, pro-
ducens ultrà, quam ordo diurnus permittat, le-

ditionem, neque abrumpe illam ex tædio, quod aliquando oboritur, sed ut ordinem, quem negligens statuisti, religiosè serves, studiosè invigila.

6. Neque multa legas; pauca, quæ legisti, studiose tecum ipso expendito. Horum ferè fidem memoriam DEO oportet, ut commen-
derille, si voluerit, facilè recordari te faciet, cum usus erit, & occasio, ea, quæ legisti, in præ-
sum ducendi. Stomachus, quem ingestis
immodicè cibis oneras, digerendæ non est tam
inamabili massæ: & lectio nimia minus in vir-
tuosum studio profectus affert, quam voluptatis,
quæ intellectum tantisper recreat.

7. Sub initium lectionis mentem ad DEVUM
eleva, & inde Divinam tibi lucem roga, quâ in-
telligas, quid fieri à te sanctissima Ejus volun-
tas jobeat. Cùm legeris aliquantulum, jám-
que intellexeris, quid à te DEVIS exigat, gra-
tiam ab eodem flagita, ad perficiendum, quod
officij tui esse cognovisti. Ita cùm cessabis de-
inde legere, alias rursum preces debebis subjun-
gere, quibus pro immissis cœlitus animi illu-
minationibus, motibusque grates Divinæ maje-
stati persolvas, impenséque flagites, ut per infinitam bonitatem in loco, & tempore congruo,
effectu confirmare dignetur, quod Operari in
et dignata est.

8. Stu-

8. Stude, ut effecta des, quæ legisti, hoc tam
men pacto. 1. ut nunquam exercendo, quæ ei
libris didicisti, spiritualis tui directoris adver-
sis ductui. 2. Ut novi nihil absque majorum
tuorum consilio statuas, vel aggrediaris. Liber
enim ita pro omni hominum genere factus est,
ut, qui scripsit, particularium, quæ in te sunt,
conditionum rationem non habuerit, quæ qui-
dem ejus fortasse sunt generis, ut te ab eo, quod
liber generatim consulit, penitus exemptum
cupiant.

9. Quod si, ut quandoque accidit, varia te ju-
vat lectio, pro festis solemnioribus ejusmodi
capte librum, qui de Mysteriis, quæ Ecclesia sta-
tutis vicibus obire solet, luculenter tractet, vel
Sanctorum Vitas perlege, quorum per annum
occurrunt festivi Cultus. Si quotidie placet
mutare lectionis materiam, usui esse possunt
meditationes R.P. Hayneufue, ex quibus suam
Diei cuique designatam, si lubet, poteris legere.
Eidem proposito annus Christianus R. P. Suff-
ren servire poterit.

10. Si Latinum intelligis, ex Sacris Litteris,
vel quotidie, vel festivis saltem diebus aliquid
legito, prout spiritualis tibi Director suasurus
est. Libellus Thomæ Kempensis de Imitatione
Christi passim omnibus familiaris esto. Illum,
vel

vel ordine capitum, quo se sequuntur, evolue,
vel quotidie parum saltem aliquid, quod pri-
mum fortuitò aperienti librum occurret: con-
sule Majorum placita, & obtempera.

11. Ex Concionatoribus illos querre, qui ad
spiritus profectum potius, quam qui eloquen-
ter dicunt. Illos aestima, qui Sacrosanctum
habent, quidquid docuit antiquitas. Novatores
nonquam non suspecti sunt. Illos elige, qui ef-
ficacius voluntate movent, quam qui curiosè in-
tellectui blandiuntur. Illos præ ceteris approba,
qui que tuo profectui accommodatoria sunt, tra-
dant, quique ad singularia, vel ad ipsa virtutum
exercitia descendunt, quam qui speculativis te
sonniis occupant. At nihil novarum tibi
obligationum assume, quin cum Spirituali tuo
Consiliario rem contuleris.

12. Supplica DEO, & pro Concionatore, &
pro auditibus, quos inter tuū non esto imme-
nor. Infinitæ Majestatis placita congruā cum
animi demissione excipe, & infinitæ Bonitatis
dilectionem animo ad obsequendum prompto
admitte. Concipe desiderium ingens, opere,
que auditurus es, complendi. Quæ contra vi-
torum dicuntur turpitudinem, nulli nisi tibi
aplica. Excute sedulò, quæ in animi tui sinu
laudent; deprehendes intus, quidquid Orator di-
cit.

cit. Discipulum te memineris, non censorem;
DEUS enim, prout Majestati suæ placuerit, obi-
loquitur, non prout delicata tua curiositas de-
derat.

13. Cùm discesseris, cave, vacuus abeas, sed
aliquid præsenti rerum tuarum statui proficio-
um tecum asporta. Morosius deinde, atque per
otium tecum expende, quæ DEUS per interpre-
tem suum tibi loqui dignatus est. Granum in
terram ja&etum, nisi, quantum satis est ad radicis
firmitatem, penetreret, & perduret, fructum non
facit. Certè non est facilè majus in virtutis pro-
fectu impedimentum, quam hæc animi ad terre-
na effusio; quidquid enim salutarium doctri-
narum immisit DEUS, inconsultæ evagatio-
nis hujus vitio in auras abit.

14. DEUM ne aliquando precatus es, ut ido-
neum tibi Magistrum Spiritus det obtingere: si
aliquem selegisti, fundâsti in solidis quibusdam
spiritualibus Principiis delectum illum: Tan-
tine ille ingenij, probitatis, & peritiae est, ut se-
curè ei salutis & perfectionis tuæ negotium
possis committere:

15. Adéone illi affixus es, ut nullius alterius,
in quantumvis gravibus negotiis, consilium ex-
quirere tibi sit integrum, quamvis videatur tuus
ille viâ te ejusmodi deducere, quæ multum à so-

lenni illo DEI nos vocantis ductu diversa sit? Eronea est, & vitiosa hæc servitus, quia humano respectui obnoxia. Qui Divino spiritu auspice commissos sibi dirigit, nunquam prohibe resoler, quin & alij boni viri super graviore quodam negotio possint consuli. Jam qui sui cordis hospitem non habet, & magistrum Divini spiritum, quibus illum artibus alijs infundet?

16. Támne fidelis es directori tuo, quām tibi ipse, nihil illum consultò ex illis celans, quæ ad directionem tuam momenti aliquid habitu videtur? Nunquámne dissimulas errores tuos? Non occultas illos aliquantulum? non exaggeras, si quid boni fecisse tibi videris? Nónne landas, quas aliquando habes, cogitationes pro desideriis illi vendis, & desideria pro ipsis operibus? Nunquámne certas temet mortificandi facultates eo fine concedi tibi petuisti, ut repulsam in his ipsis postulatis ferres? Superi! quid fallaciarum, quantam tu intus hypocrisin facieres, si ita te comparatum deprehenderes!

17. An in omnibus illis ejus exquiris consilium, quæ vel tantillum ad profectum tui spiritu videtur factura aliquid? Scitne, quis tibi ordinarius præfixus sit, quæ devotionis exercitia, quæ occupationes, quæ soleat esse tua con-

Y

ver-

versatio? Ex ejusne consilio fiunt, quæ afflstanti
di tui studiō facis, quæ oras, quæ legis, & quid
quid tandem ad Religionem pertinens agis?
Ejusne responsis, ac monitis demissè acquiescis
tuam voluntatem, & judicium ejus subiiciens
sententia?

18. Rogastine aliquando illum, ut sedulo
tibi curet attendere, ne quod salutis suæ per-
culum incurrat anima tua, ut generosè in via
virtutis sine blandis diverticulis progediat:
Nunquamne instrui desiderasti, quæ sit in cer-
tis difficilioribus vitæ hujus eventibus agendi,
patientiæ ratio, quibus labores vitiis, quodnam
periculosius te infestet? Ostenditne aliquando
tibi, quâ arte neque imitari defectus alienos
neque tamen errantes contemnere possis?

19. Libenter cum ipso conversare, moder-
ationis tamen non obliviscere, ut neque quotidie
neque ex quacunque causa indiscriminatim ad
illum curras. Ex ipso igitur commodius intel-
liges, quando, & super quibus rebus à te velis
consuli. Cùm accedis, præviâ ad DEUM pre-
catiunculâ obsecrabis, ut ea ipsi suggestere digno-
tur, quæ salutaria tibi sunt, & apertum ipsi ani-
mum affer, tum ea sincerè deponas, quæ te iu-
tus cruciant, tum ea promptè suscipias, quæ tibi
DEUS Magistri hujus tui operâ vult inferre.

20. №

10. Ne jacta pueriliter ejus peritiam: antè
enim, quām elegeris, oportet estimare, & de
precio illius judicare tecum. Neque alios, qui
diverso utuntur modo, in ducendis ad virtutem
mentibus, contemne: non enim uno calle
DEUS ad se deducit humanas mentes; & non
incedit, ut qui aliorum reiiciunt instructio-
nem, vehementer se deceptos inveniant, ita
DEO in superbia vindictam permittente.
Quod si ille ipse, quem tibi Ducem elegisti, aliis
apuorem se & peritiorem judicat, parūm
ego de ipsius perfectione
sentio.

Y 2

QUIN: